Inlesniți, aici, prin întemeierea unei tradiții noui românești, săptămâna universitară și o unire a generațiunilor, unire făcută pe stânca sănătoasă a onoarei și a luptei naționale și în amvonul sfințit al credinței de totdeauna, al culturii.

Din cuvântarea rostită de d. prof. *Mihail Antonescu*, vice președinte al Consiliului de Miniștri.

D-na Maria Mareșal Antonescu și D. Profesor Mihai Antonescu, vice-președintele Consiliului de Miniștri în mijlocul studențimei române

(Continure din pag. I-a)

pentru a vă rosti cuvinte dogmatice despre o misiune națională, ci pentru ca să vă aduc convingerea mea adâncă, nestrămutată că dvs. tineretul — tineretul medical — sunteți mâine reazimul pe care se va ridica noul stat românesc, statul biologic.

După aceea d. prof. Mihai Antonescu a vorbit de misiunea tinerilor juriști în reorganizarea Statului și în respectarea legilor de sinceritate și onoare, casi a simțului românesc de dreptate.

Deasemeni despre rostul celorlalți studenți, care, prin munca lor, să poată ridica seculara sărăcie a țăranului român.

V'ați adunat însă aici — a spus după aceea d. vice-președinte al Consiliului — nu ca să ascultați cuvinte de organizare științifică a muncii și învățământului — deși voi m'ați îndemnat să vi le rostesc, — ci pentru ca să vă împrospătați și să vă uniți într'un crez național lupta cu viața și voința nebiruită de a vă câștiga bucuriile ei prin joc și sport.

Deaceea ce aș putea să vă aduc decât amintirea unei tinereți chinuite pe care eu am trecut-o fără niciun sport, decât cel mult versurile?

Această tinerețe însă, de suferință și de luptă, în loc să mă întunece sau să mă îndemne la lașități și la tranzacții, mi-a întărit cugetul, pentruca azi să simt datoria de a aduce ofrandă tineretului suferința mea, pentru ca să lupt pentru a o împiedica pe a lui, pentruca din suferința și lupta mea de altădată să iau învățământul de a vă asigura vouă azi bucuria și liniștea.

Deaceea am mândria de a vă spune azi: Sunt totdeauna la îndemâna voastră a tuturor, pentru orice manifestare studențească pentru ca să o ajut, pentruca generația voastră chinuită — și nu veselă — să poată să-și găsească ceasuri de destindere, de liberare, ceasuri de înviorare și de credință nouă, prin sporturi și prin viață de libertate și bucurie.

Si ca semn concret să-mi dați voe să fac concurență doamnei Mareșal Antonescu: Să vă ofer și eu o cabană pentru sportul dela Drept.

După aceea d. vice-președinte al Consiliului a vorbit despre noul regim care va fi dat terenurilor sportive din Cetatea Universitară, pentru ca acestea să aparțină studenților.

Și acum, studenți dragi, —a încheiat domnia-sa — doresc ca traditia săptămânii universitare, pe care o inaugurăm azi, să poată să ne ducă în toate colțurile țării, purtând crezul vostru tineresc și românesc pretutindeni și în primul rând în Cetatea Carpaților noștri.

Cuvântarea d-lui prof. Mihai Antonescu, vice-președintele Consiliului de Miniștri, a fost întreruptă deseori de vii și entuziaste aplauze.

Cuvântarea d-lui prof. I. Petrovici, ministrul Culturii Naționale

După cuvântarea d-nei Maria Mareșal Antonescu, vorbește d. prof. I. Petrovici, ministrul Culturii Naționale:

Doamna Președinta,
Domnule Prim Ministru,
Domnilor colegi profesori,
Tineret universitar,

Privelișteа tinerimei este un spectacol reconfortant și aceasta nu pe baza unor judecăți sau unor considerații cerebrale ci primim o impresie directă, printr'o impresie imediată.

Probabil, din cauza aceasta se și obișnuește a se acorda tineretii epitetul de «fericită».

Fiecare vorbește de vremea «tinereții fericită».

Nu știu dacă tinerii au exact acest sentiment al fericirii, dar astfel e construită făptura omenească încât toate lucrurile prețioase le apreciază abia după ce le-a pierdut.

Averea, sănătatea, tinerețea sunt lucruri care le apreciezi la justa lor valoare, abia după ce nu le mai ai.

Ce poate să fie mai încântătoare decât această epocă a speranței, a iluziilor, a himerilor, care chiar dacă îți dau suferința greutății lor de a se realiza, cu toate acestea e bine să le poți avea.

Ce poate să fie mai binecuvântat decât această vârstă în care ți se iartă orice.

Să știți că mai târziu nu există îngăduință pentru greșeli.

Desigur această epocă fericită, așa cum am denumit-o, și dacă nu credeți întrebați-ne pe noi care am trecut de mult pe aici, evident nu trebue să fie o perioadă de beatitudine pură și de indolență. Dimpotrivă este epoca muncii intense pregătitoare.

Un mare comandant de armată, Napoleon I, care a fost și un adânc cugetător — vedeți, de multe ori se întâmplă ca marii comandanți de armată să aibă mai multă înțelepciune decât chiar ziditorii de profesie, Napoleon I, într'o frază care e socotită ca maximă astăzi, a spus: «Orice oră pierdută la tinerețe are șansa de a deveni o nefericire mai târziu».

Pentru aceasta, tinerețea este și epoca muncii pregătitoare, muncă care dealtminteri trebue să știți că nu se ispravește niciodată.

Chiar în acest domeniu Dvs. aveți un privilegiu, pe care generațiile care au depășit această epocă, nu-l mai au: Dvs. puteți să faceți o parte din munca pregătitoare în formă de joc, căci sportul acesta nu este în realitate altceva decât o muncă pregătitoare, pentru interesele de mai târziu.

Concurența aceasta sportivă ne pregătește pentru aspra concurență a vieții de mai târziu, fie concurența pentru selecțiunea dinăuntru, fie concurența pentru afirmarea noastră în afară, peste hotare.

Dar aceste jocuri sportive nu sunt numai și numai o pregătire pentru greutățile de mai târziu ale vieții.

Mai au în situația aceasta și o altă însemnătate, dă prilejul tinerimii noastre ca să se deplaseze, să cunoască și să se aseze de toate colțurile țării.

Există o tendință naturală ca fiecare să iubească ținutul, provincia în care s'a născut.

Ei bine, această deplasare dă posibilitatea să se substitue acestei imagini a provinciei înguste în care te-ai născut, icoana unitară a Patriei unice.

Această icoană unitară a patriei unice capătă în sufletul fiecăruia un loc mai covârșitor și fiecare înțelege că prosperitatea patriei întregi asigură și proprietatea fiecărui colț și a fiecărei provincii în parte.

Durerile dela Răsărit le simt în aceiași măsură și cei care trăesc în Apus, iar durerea dela Apus — nu aveți nici o îndoială — reprezintă suferința permanentă a Țării întregi (vii aplauze).

Și acum, încheind această scurtă cuvântare, în care mi-am făcut și eu o mică spovedanie înaintea dvs., urez cerului deocamdată să mai stâmpere revărsarea ploilor, pentruca jocurile dvs. să se desfășoare în condițiunile cele mai bune și vă urez ca ele să se desfășoare cu tot farmecul tinereții și spre mulțumirea tuturor.

Cuvântarea d-lui Prof. Horia Hulubei Rectorul Universității din București

D. prof. Horia Hulubei, rectorul Universității din București, deschizând seria cuvântărilor, a rostit următoarele:

«Universitatea din București a duce salutul ei de bunăvenire studenților din toată țara, delegați la această întrunire sportivă.

Gândul nostru bărbătesc ni se îndreaptă în spre acei care nu pot fi azi aici, fie că luptă, ca soldați, la hotare vrăjmașe, fie că sunt ținuți departe prin vitregia unor convenționiuni vremelnice.

Constatăm cu bucurie prezența între noi, a Inaltei Doamne și a Marilor dregători, prezență care ne arată cu câtă binevoitoare înțelegere sunt privite problemele Universităților noastre.

Ne-am adunat pentru o manifestare sportivă și pentru a căuta să punem o bază serioasă viitoarei organizări a acestui important factor de educație.

Dorința noastră este ca acest început să fie rodnic căci e vorba de sănătatea fizică și morală a nației.

Civilizația de acum ne impune o formă și un ritm de viață istovitoare: numai prin un sport, practicat cu măsură, se poate ajunge la o desvoltare armonică a individului.

Sportul mai este și o mare școală de civism; ca și munca, el ne învață să ne bucurăm de reușita bine meritată.

Sportul, ca și munca, exclud invidia și ura; ne învață să fim leali, drepți și generoși.

Câtă binefacere pentru o societate unde toți, educați în spirit de echipă, se simt solidari cu reușita fiecăruia, unde munca și produsul muncei se respectă, și unde, în marea competiție a vieței, ca și pe arenele sportive, dreptul celui care a reușit e sfânt, iar reușita adversarului servește de imbold leal în sforțarea spre perfecțiune a învinsului.

Doamnă Mareșal,

Astăzi inaugurăm și cabana pe care ați donat-o secției sportive a studenților medicinești.

Și acum, ca în nenumărate rânduri, ați intervenit cu discreție și bunătate făcând just gestul care trebuie ca să dați o realizare năzuințelor noastre.

Stimată Doamnă, în numele Universității și a studenților, vă mulțumesc.

Iubiți studenți,

Acum, un bun început și o completă reușită în întrecerile voastre de academici sportivi».

Cuvântarea d-lui prof. dr. V. Ciocâlteu, decanul Facultății de medicină din București

Ia apoi cuvântul d. prof dr. V. Ciocâlteu, decanul Facultății de medicină din București.

Doamnă Mareșal Antonescu,
Domnule Prim-Ministru,
Domnilor Miniștri,
Doamnelor și Domnilor,
Iubiți Studenți,

Din inițiativa exclusivă a Secțiunei Sportive a Societății Studenților în Medicină are loc astăzi deschiderea săptămânii Sportive Universitare.

Exclusivitatea acestei inițiative are un caracter atât de absolut în cât — deși parte din manifestări vor avea loc pe terenurile de recreație ale Facultății de Medicină, totuși, Decanatul acestei Facultăți n'a fost încunoștiințat de organizarea competițiunilor decât după ce faptul a fost consumat.

Nu este vorba deci de un merit al meu în calitate de Decan al Facultății de Medicină, merit pe care d-l Rector Hațiegan al Universității din Sibiu înțelege să mi-l atribue în entuziasta adresă de aderare pe care a trimis-o Decanatului.

Organizarea Săptămânii Sportive Universitare, dela cadrul ei general și până la cel mai mic amănunt, este opera exclusivă a studențimii.

Fusese vorba la început de o sărbătoare cu un caracter mult mai restrâns și anume numai de inaugurarea cabanei pe care Consiliul de Patronaj a donat-o medicinistilor.

Această intenție incipientă s'a amplificat însă mai târziu, constituind un nucleu în jurul căruia s'au cristalizat alte idei și perspective care la sfârșit s'au prezentat ca un bloc ocupând durata unei săptămâni.

In vremurile acestea cumplite de război crâncen, când pe vastele fronturi de luptă se joacă soarta de mâine a omenirii, în vremurile acestea de încordare și de nădejdi ale nației române, studenții Universității din Cluj — Sibiu — împreună cu studenții Universității din Iași vor intra în competițiuni sportive între ei însăși și fiecare în parte cu studenții Universității din București.

Nu este vorba de lauri cari trebuesc câștigați cu orice preț, ci de o tendință comună de afirmare și de înfrățire pe terenurile de sport.

Există desigur sceptici care cu drept cuvânt pot spune că afirmarea tineretului studios nu trebuie să-și găsească expresia pe terenurile sportive, ci în amfiteatre, în sălile de curs, în biblioteci, în laboratoare și în ședințele de seminarii.

Și este adevărat.

O Țară cu adevărat puternică nu este numai aceia care se bucură în interiorul ei de o deosebită prosperitate economică și care poate prezenta la granițe o armată viteză și neclintită, atunci când pericolul invaziei dușmane se apropie.

O Țară cu adevărat puternică este în special aceia care este animată de un suflu unitar și epic și care posedă cu prisosință strălucirea spirituală a unei înalte tradiții culturale.

Nu pot să mă declar contra acestui punct de vedere, dar spre deosebire de sceptici îmi dau seama limpede de importantul rol recreativ pe care îl are sportul în munca intelectuală.

Nu mai departe decât astă iarnă, acum câteva săptămâni, am văzut perindându-se în sala de Ping-Pong a cabanei noastre tinerii noștri candidați la concursurile de externat și internat, care după o încordare istovitoare de zile și nopți întregi în fața mesei de lucru, găseau în sport posibilitatea unei destinderi și a unei reîmprospătări.

Dacă n'ar fi să luăm în considerare decât acest detaliu și ar fi prea de ajuns ca în numele tuturor studenților medicinești să adresez călduroase mulțumiri Doamnei Mareșal Antonescu, Președinta Consiliului de Patronaj pentru cabana sportivă pe care ne-a dăruit-o.

Se spune însă că recunoștința este memoria inimei; și studenții în Medicină nu pot uita că acum un an a avut inaugurarea cantinei Societății lor, instalată atât de perfect de către Consiliul de Patronaj al Operelor Sociale. Ei nu pot uita deasemeni că acum câteva luni a avut loc inaugurarea Căminului lor renovat tot de Consiliul de Patronaj. Cu entuziasmul caracteristic tinerești, studenții în Medicină exprimă și cu această ocazie odată în plus recunoștința și mulțumirile lor sincere pentru tot sprijinul pe care Doamna Mareșal Antonescu li l-a acordat în toate realizările lor.

Instalarea cabanei sportive a cărei inaugurare a constituit un prilej pentru organizarea săptămânei sportive universitare și întreagă această săptămână sportivă cu toate competițiunile ei, nu constitue în fond decât un început de tradiție pentru înfrățirea tuturor studenților din țară.

Desigur că în viitor săptămâna sportivă universitară va fi mai rațional programată: la început sau la sfârșit de an universitar. Preferabil ar fi la început de an universitar, just înainte de deschiderea cursurilor.

Programarea de astăzi constitue o excepție.

Starea de război în care ne găsim explică această excepțiune.

La plecarea lor depe terenurile sportive studenții Universității din Cluj-Sibiu vor duce în sufletele lor siguranța că studenții Universității din Iași și București sunt solidari cu durerile și cu idealurile lor și că datoria prezentă a tuturor este să-și împletească laolaltă energiile lor tinere în atingerea aceluiaș scop: o Românie liberă, unitară, reîntregită și mare.

Pe frontul de luptă, departe, pe coastele Mării de Azov otelita oștire Română a făcut demult dovada vigoarei, vitejiei și curajului poporului român.

Un asemenea popor nu poate avea în istorie o soartă nedreaptă!

In avântat spirit de unire al unora cu alții, cu gândurile noastre ale tuturora închinate în fiecare clipă la ceeace mai avem încă de realizat, vă urez din tot sufletul și cu toată căldura, vouă studenți români veniți la București din toate unghiurile Țării să trăiți ani mulți și în deplină sănătate, spre a desfășura în decursul lor o activitate rodnică pentru binele și înălțarea Patriei noastre.

Să trăiască Majestatea Sa Regele Mihai I.

Să trăiască Domnul Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului Român.

Să trăiască viteaza noastră Oștire».

*

Ultimile cuvinte, sunt acoperite de vii aplauze din partea întregei asistențe.

Cuvântarea d-lui doctorand Ion Balaban președintele Asociației Sportive Medicina

D. Ion Balaban, președintele Asociației Sportive Medicina, rostește următoarele cuvinte:

Doamnă Mareșal,
Domnule Prim-Ministru,
Domnilor Miniștri,
Domnule Rector,
Domnilor Decani,
Domnilor Profesori,
Domnișoarelor și domnilor colegi,

Astăzi, ziua de început a săptămânei sportului Universitar, zi mare pentru întreaga studențime din țară, care anunță freamătul sufletelor noastre tinere, călit în tradiție și sfânta noastră istorie, noi studenții din București, strigăm celor din Iași, Timișoara și celor dela Universitatea Cluj-Sibiu, bun sosit.

Mărturisim cu sinceritate, cu acea sinceritate pe care o dorește domnul Mareșal Ion Antonescu, credința sângelui nostru, credința străbunilor noștri moldoveni, credința pământului depe Crișuri, și că tot ce împlinim astăzi, este împlinirea vremii și clocot din viața sfintei noastre țări.

Manifestarea noastră sportivă, nu aduce numai lupta tradiționalelor întreceri olimpice, ea ne împletește fir cu fir în aceiași clipă de început, toată vrerea noastră de români.

Nu este numai o satisfacere temporară a orgoliului fiecărui student, care luptă pentru culorile Facultății din care face parte, ci este o afirmare categorică a problemei sportive de interes național biologic.

Sportul și munca, cu toate înfățișările ei contribue la împlinirea noastră rasială.

Voim sport, nu numai pentru frumusețea lui, dar mai ales pentru importanța lui socială.

Greutățile materiale și anonimatul s'au frânt astăzi, odată cu pasul hotărît pe limpezi orizonturi.

Nu ne mai înspăimântă nimic, iar scepticismul de odinioară nu-și are rostul.

Prezentul, elanul și voința noastră de tineri, a acestui neam ne dă plămada viitorului.

Acelaș prezent, ne aduce cu dărnicie în mijlocul nostru pe doamna Mareșal, miniștrii țării și profesorii noștri dragi.

Profesorii noștri iau parte la bucuriile și înfățișările concursurilor sportive.

Clipele acestea mărinimoase, sublime, se petrec pentru prima dată în viața noastră Universitară.

Pentru prima dată, toarnă picătură din picătură nectarul înlănțuirii dintre părinte și fiu.

Voim ca profesorii noștri să fie între noi, să ne împlinească cu înțelepciunea, sufletul și experiența părului cărunt, năzuințele inimilor noastre. Să ne îndrumeze, să ne dojenească atunci când greșim; și să se țină seamă că suntem potențiale către împlinire și apoi către desfășurare. (Așa cum spune d. decan V. Ciocâlteu.)

Acești tineri nu trebuiesc deci, înțeleși numai în sensul peiortativ al noțiunei de tânăr. Noi toți, purtăm în inimă și cuget, legenda și istoria neamului întreg.

In noi șoptește murmurul rugei mănăstirilor voevodale, doina plăpândă a Nistrului, fulgerul de bardă al lui Mihai și crâncenul Dumnezeeștei jertfi, a lui Horia, Cloșca și Crișan.

Aceasta este temelia sufletului nostru.

Pentru ea dorim din plin, basmul de părinte al profesorilor noștri.

Deci, importanța zilei de astăzi, este piatra de zdravăn început pentru o eră nouă.

Ea se ridică pe culmile imperativelor de neam, de aceea domnilor colegi, avem o datorie sfântă, către ea să ne ridicăm sufletele, pentru că, în drumul nostru pășesc odată cu noi, toți înaintașii noștri, ce s'au înfrățit cu moartea, toți eroii Crucii.

Ne este peste putință, de a nu spune acum, răspicat să înțeleagă și pietrele, că tot ce este român, dela icoană se desprinde și se prinde ca plăieșii lui Ștefan și Moții Zarandului, în hora de fulger a Regelui Mihai.

Trăiască M. S. Regele Mihai I.

Trăiască M. S. Regina Mamă Elena.

Trăiască domnul Mareșal Ion Antonescu.

Trăiască profesorii noștri.

*

Studentul Tudor Colpoți, rostește câteva cuvinte ocazionale în numele Universității din Cluj-Sibiu.

Vorbește apoi d. col. Medeleanu, șeful sportului românesc, subliniind semnificația sportului în viața unei națiuni.

Cuvântarea d-lui Radu Suvalcea student la Facultatea de Drept

A vorbit apoi d. Radu Suvalcea, studentul la Facultatea de Drept, care a spus:

Domnule Profesor,

Permiteți-ne să vă numim astfel, fiindcă vă simțim aproape de sufletul nostru, așa cum ați fost totdeauna alături de noi.

Am început o săptămână universitară, prima noastră săptămână universitară.

Cu tot entuziasmul nostru tineresc, mărturisim că n'am fi izbutit să-i dăm strălucirea pe care o doream, fără ajutorul d-nei Maria Mareșal Antonescu și fără ajutorul pe care ni l-ați dat Dvs. din primul moment.

Deaceea, studenții de pe toate plaiurile, unde umbra lui Ștefan cel Mare și cea a lui Mihai Viteazul străjuesc încă deasupra țării noastre, vă roagă, Domnule Profesor, să ne mai vorbiți, ca un dascăl, — așa cum ne-ați vorbit de curând, — înălțându-ne pe culmile spirituale cele mai înalte, de unde să putem vedea încăodată, toți dar toți munții noștri.

Vizitarea cabanei A. S. Medicină

După cuvântare, d. prof. Mihai Antonescu, vice-președintele Consiliului de Miniștri, coboară de pe estradă și strânge mâna tuturor studenților din Universitatea Cluj-Sibiu.

Corul intonează apoi «Imnul Regal», solemnitatea inaugurării «Săptămânii Universitare», luând sfârșit.

Inainte de plecare, întreaga asistență în frunte cu înalții oaspeți, au vizitat cabana și terenul de sport al A. S. Medicina.

Cu tot timpul nefavorabil, unele competiții sportive au început.

Doamna Maria Mareșal Antonescu, d. prof. Mihai Antonescu și ceilalți demnitari au părăsit Facultatea de Medicină la ora 13.

Mâine începe turneul selecționabililor pentru matchul cu Germania

Mâine, pe terenul central al T. C. R.-ului, vor începe primele jocuri de tennis din cadrul turneului de selecționare, pentru matchul cu Germania dela 21 Maiu ce se va desfășura la Berlin.

Jocurile sunt publice și promit a fi extrem de spectaculoase, întâlnindu-se «rachetele» de frunte din țară.

PROGRAMUL PRIMEI ZILE

Tănăsescu-Schmidt ora 15.
Caralulis-Gogu Viziru ora 17.

„Ciclo turismul" a fost inaugurat cu succes pe șoseaua Giurgiului

Note de drum

Sus: pe șoseaua Giurgiului, cu arbori seculari pe margine în apropiere de parcul Regal Copăceni, un grup de studente și eleve, conduc lotul de excursioniști în train-ul care le convine.

Jos: Pe malul Argesului, un grup de excursioniști și-au strâns pachet bicicletele și se «prăjesc» la soare, în timp ce alții cutreeră pădurea din apropiere.

Consemnasem eri că prima manifestațiune de «ciclo-turism» a cunoscut un frumos succes.

60 de participanți înseamnă o cifră mulțumitoare. E drept că dacă excursia ar fi fost pe Șos. Ploești, spre pădurea Băneasa, sau spre Otopeni, numărul participanților ar fi fost mai mare, prin forța lucrurilor, întrucât e știut șoseaua Kiseleff e bătută de o sumedenie de bicicliști amatori.

Asta nu înseamnă însă că celelalte împrejurimi ale Capitalei, cu nimic mai prejos decât celelalte, ca pitoresc, dar mai puțin cunoscute, nu trebuiesc vizitate.

Pornind dela această premiză, organizarea — federația de specialitate a inaugurat drumeția ciclistă, pe o șosea tot gudronată și cu terminusul excursiei destul de pitoresc: pădurica dela podul de peste Arges.

Aspecte

60 de participanți — elevi, studenți, funcționari, muncitori, ciclisti alergători — n'au lipsit nici liicele Evei — și alți iubitori ai pedalei au pornit într'un «train» de promenadă, umplând șoseaua. Grupul femenin instalat în frunte, alcătuește un tablou cosmopolit prin costumele lor: bluze tiroleze, tricouri de nuanțe diferite.

Domnește o voie bună extraordinară, care însă e întreruptă de o căzătură colectivă: 5-6 cicliste fac cunoștință cu asfaltul.

Cum s'a întâmplat nu se știe bine. S'au înodat și sdup jos. Câteva țipete, urmate de râset general — viteza era prea mică — și trusa medicală a d-lui av. Lică Negrescu intră în funcție: două domnișoare aveau juliturl destul de serioase la genunchi.

Incidentul odată încheiat, se pornește înainte cu aceiași voie bună.

Un grup de alergători ciclisti aflându-se la antrenament trec glonț pe lângă excursioniști, chipurile să-i impresioneze prin goana lor.

Aproape de Arges iar un... accident. O ciclistă blondă își agață ghidonul de ghidonul alteia brune și într'o clipită amândouă sunt jos. Cineva exclamă: și să se mai spună că extremitățile nu se atrag (chiar și în chestie de nuanțe de păr).

Insfârșit, după o oră de mers, se poposește în pădurica dela podul de peste Arges.

Se scot din buzunare și rucksakuri, mici gustări.

Deodată apare o patrulă de jandarmi declarând grupul... arestat până ce d. av. Lică Negrescu, care rămăsese în pană, vine și clarifică situația arătând autorizația respectivă.

La ora 11,30 grupul pornește spre Capitală.

La capătul liniei 20, participanții se despart, după ce își dă o nouă întâlnire pentru Duminică 10 Mai la ora 8 dim. în piața Cimitirului.

Excursia se va face tot pe șos. Giurgiului, întrucât Duminică se va alerga o cursă București-Giurgiu-București, excursioniștii având prilejul să vadă și câteva faze dintr'o cursă care se anunță viu disputată